

anlagt en Jernbane i Kongeriget, hvis Anlæg var vedtaget af Kongerigets lovgivende Magt, uden Hensyn til den Fordeel, der derved skulde tilflyde Kongeriget. Det er klart nok, naar man blot nogenlunde nøgagtig vil læse de Skrivelser, som foreligge, at det er Indenrigsministeren for Kongeriget, der for at iværksætte Jernbaneforetagendet formaaede og har talfet Finantsministeren, fordi han paa Monarchiets Vegne er kommen Kongerigets Finantsfer imøde og derved gjort det muligt at faae Foretagendet iværksat. Det være rigtigt eller ikke rigtigt, saameget er klart, at det er Monarchiets Finantsminister, der for Kongerigets Skyld og for at imødekomme Indenrigsministeren har foretaget det omhandlede Skridt (Tscherning: Det staaer ingen Steder). Det staaer ingen Steder, siger den ærede Rigsdagsmand, men jeg troer dog virkelig den ærede Rigsdagsmand vil finde, at det staaer i Skrivelsen S. 411. Der staaer i Indenrigsministerens Skrivelse af 25de October 1859: „Med Hensyn til Finantsministeriets Skrivelse af 13de f. M. unblader jeg ikke at meddele, at ligesom jeg særdeles paaaffjønner den Beredvillighed, hvormed Finantsministeriet har besluttet sig til gennem Dre-funds-fonden osv.“ Indenrigsministeren har altsaa paaaffjønnet den af Finantsministeren ubviste Beredvillighed til at imødekomme de Ønsker, der ere blevne udtalte i de Conferencer, der have fundet Sted imellem dem; der maa have været mundtlige Forhandlinger mellem Finantsministeren og Indenrigsministeren (Tscherning: Der er altsaa Ting, vi ikke have her). Derefter komme nogle Øttringer, som jeg vil tilstaae jeg gjerne ønskede opklarede; jeg har læst dem, men ikke kunnet forklare mig dem. Der siges, efterat der er sagt, at Finantsferne have formaaet Morton Peto til at overtage den jbbste Jernbane: at Finantsferne til en vilkaarlig Pris have overtaget Trediedelen af Actierne, hvilket i finantsfiel, men vistnok ikke i constitutionel Henseende bliver eensbetydende med, at Kongerigets Finantsfer gennem Reservecifonden osv. Hvor er Mødsætningen her mellem det Finantsfielle og det Con-

stitutionelle? Det er for mig aldeles ufatteligt, hvor denne Mødsætning er. Senere kommer der i næste Stykke Noget, der ligeledes staaer som disse alvorlige Phraaser, der ret skulle virke: at Monarchiets Finantsminister, idet han contracterede med Sir Morton Peto & Co., var sig bevidst, at Kongerigets Indenrigsminister ikke retsghdigt kunde forpligte Kongerigets Reservecifond, idet han forudsaae den Mulighed, som nu foreligger, at Kongerigets lovgivende Magt kunde tage en Bestemmelse om Kongerigets Overflud, der gjorde de paatænkte Arrangements umulige. Muligheden laa jo ganske vist for og den erkjendes paa god constitutionel Maade; vi kunde jo vistnok anvende Overfludet paa anden Maade, vi kunde jo tage, hvilke somhelst Bestemmelser om Reservecifondens Midler vi ville, ved Loven, som blev givet i Marts 1860. Men fordi Finantsministeren kunde forudsee og erkjendte denne Mulighed, kan der da være nogen Anledning for os nu, efterat Contracten er afsluttet og Forholdet ordnet, til at standse den og bryde ind i Contracten. Jeg forstaaer ikke denne Sætning. Saa siges der senere, at man i Fremstillingen er gaaet udenom de iøvrigt meget betydningsfulde constitutionelle Momenter, og længere nede hedder det, at det ligesaa lidt kan forsvares i finantsfiel som i constitutionel Retning—man gaaer altsaa udenom de constitutionelle Momenter paa det ene Sted, og paa det andet Sted siger man, at det kan hverken forsvares i finantsfiel eller constitutionel Retning. Jeg kan virkelig ikke finde noget Sammenhæng deri. Saa siges der atter, at man ikke vil foreslaae Foranstaltninger, der kunde gribe forstyrende ind i de af Monarchiets Finantsminister overtagne Forpligtelser, og derefter kommer man med en Indstilling, der vil umuliggjøre det for Finantsministren at opfylde dem. Man siger, at man vil hævde Kongerigets Indenrigsminister en „selvstændig og fri Stilling“ som Bestyrer af Reservecifonden, men derpaa kommer man med en Indstilling, som i højeste Grad vil binde Hænderne paa ham og gjøre ham det umuligt at opfylde de overtagne Forpligtelser.